

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **JMB-STEEL s. r. o.**, IČ 26832241,
sídlem Zámecké nám. 42, 738 01 Frýdek-Místek,
zastoupený advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem,
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Na Jízdárně 3162/3, 709 00 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného

- č. j. 990662/24/3207-51522-803676 ze dne 25. 4. 2024 a
 - č. j. 989976/24/3207-51521-802655 ze dne 26. 4. 2024,
- ve věci prominutí úroků z prodlení,**

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 2. 7. 2024 domáhal zrušení dvou rozhodnutí žalovaného, a to
- č. j. 990662/24/3207-51522-803676 ze dne 25. 4. 2024, jímž byla zamítnuta žalobcová žádost o prominutí úroku z prodlení na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců ledna 2011 až září 2012, a
- č. j. 989976/24/3207-51521-802655 ze dne 26. 4. 2024, jímž byla zamítnuta žalobcová žádost o prominutí úroku z prodlení na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období let 2011-2013.
2. Důvodem zamítnutí žádostí v obou případech bylo to, že žalovaný vyhodnotil zdrojové jednání žalobce jako neslučitelné s možností prominutí úroků z prodlení, neboť žalobce se dopustil zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby (§ 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku), kdy tento zločin byl páčán dlouhodobě a byla jím způsobena škoda značného rozsahu. Žalovaný dále uvedl, že žalobce nepředestřel ani žádný ospravedlnitelný důvod pro prominutí úroku z prodlení.

Žaloba a replika

3. Žalobce v žalobě a replice ze 17. 2. 2025 uvedl, že pokyn GFŘ-D-58 ze dne 23. 11. 2022 v čl. III.1 nepřipustně rozšiřuje výluky pro prominutí daně stanovenou v § 259c odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v rozhodném znění. Dále uvedl, že má zato, že důvodem k prominutí úroku z prodlení je jednak skutečnost, že délka jeho prodlení byla zapříčiněna též dobou zahájení a délkou doměřovacího řízení, jednak skutečnost, že výše úroku z prodlení nedopovídá ceně peněz v čase.

Vyjádření k žalobě

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 9. 9. 2024 navrhl zamítnutí žaloby. Zrekapituloval žalobní body. K prvnímu uvedl, že se míjí s důvody napadených rozhodnutí, neboť výluka pro prominutí daně dle § 259c daňového řádu vůbec nebyla uplatněna. K dalšímu bodu uvedl, že nepolemizuje s výkladem neurčitého právního pojmu „ospravedlnitelný důvod prodlení“, ani s vypořádáním žalobcovy námitky, že k prodlení došlo v důsledku uplatnění právní obrany v daňovém řízení. Ke třetí námitce zopakoval argumentaci z napadených rozhodnutí, že výše úroků z prodlení je zcela mimoběžná s rámcem, v němž se při správní úvaze dle § 259b daňového řádu může pohybovat.

Postup krajského soudu

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že

žaloba není důvodná. Obě strany souhlasily s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Skutková zjištění

6. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce byl s dalším osobami odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 49 T 3/2019-7182 ze dne 21. 12. 2020 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci č. j. 3 To 22/2021-7325 ze dne 24. 11. 2021 za spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku ve zdaňovacích obdobích 2008-2013. Rozsudky nabyly první moci 24. 11. 2021. Dne 25. 1. 2024 žalobce požádal o prominutí úroků z prodlení ve vztahu ke shora specifikovaným daním, kdy celková výše úroků na DPPO činila 1 837 199 Kč a na DPH 1 128 968 Kč. Napadenými rozhodnutími byly žádosti žalobce zamítnuty.

Posouzení věci soudem

7. Podle § 259b odst. 2 věty první daňového řádu může správce daně zcela nebo zčásti prominout úrok z prodlení nebo úrok z posečkané částky, pokud k prodlení s úhradou daně došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Podle § 259c odst. 2 daňového řádu prominutí daně nebo příslušenství daně není možné, pokud daňový subjekt nebo osoba, která je členem jeho statutárního orgánu, v posledních 3 letech závažným způsobem porušil daňové nebo účetní právní předpisy.
8. Prominutí příslušenství daně je institut nenárokový, vycházející ze správního uvážení správce daně; z toho plyne, že správní soudy přezkoumávají jen dodržení řádného procesu a mezi správního uvážení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 407/2019-26 ze dne 8. 4. 2020 či č. j. 7 Afs 15/2007-106 ze dne 4. 2. 2010). Správce daně se při posuzování žádosti nejprve zabývá tím, zda jsou splněny podmínky vylučovací klauzule dle § 259c odst. 2 a 3 daňového řádu. Není-li tomu tak, může přistoupit k hodnocení ospravedlnitelného důvodu ve smyslu § 259b odst. 2 daňového řádu, a následně ke stanovení rozsahu prominutí ve smyslu § 259b odst. 3 daňového řádu. Z usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 Afs 236/2019-83 ze dne 26. 1. 2021 plyne, že ke „zdrojovému jednání“ (tj. porušení prvních předpisů, které je skutkovým a právním základem věci) správce daně nepřihlíží v rámci posuzování naplnění vylučovací klauzule, ale v rámci hodnocení naplnění ospravedlnitelného důvodu. (V podrobnostech soud odkazuje na velmi podrobně a přehledně zpracovanou pasáž v napadených rozhodnutích označenou jako „Právní základ případu – prominutí daně nebo příslušenství daně“).
9. Pokud se týče žalobcovy námitky, že obsah pokynu GFŘ-D-58 ze dne 23. 11. 2022 v čl. III.1 překračuje limity stanovené v § 259c odst. 2 daňového řádu, pak tato námitka je mimoběžná s odůvodněními napadených rozhodnutí. Tato totiž výslovně konstatují, že podmínky pro aplikaci vylučovací klauzule shledány nebyly. Soud není ve správním řízení povolán k abstraktní kontrole norem, nýbrž k ochraně veřejných subjektivních práv žalobců. V projednávané věci ustanovení § 259c odst. 2 daňového řádu aplikováno nebylo, a není proto důvod zabývat se souladem pokynu GFŘ s daným ustanovením.
10. Žalovaný vystavěl obě rozhodnutí na skutečnosti, že zdrojové jednání žalobce, které naplnilo znaky závažného zločinu, je samo o sobě důvodem pro zamítnutí žádosti o

prominutí úroků z prodlení. Tato úvaha je logická a dostačující, a navíc žalobce proti ní v žalobě žádným způsobem nebrojí.

11. Žalovaný následně pro hypotetický případ, že by zdrojové jednání nezavdávalo příčinu pro zamítnutí žádosti o prominutí úroků z prodlení, rozebral žalobcem uváděné skutečnosti, kterými zdůvodňoval svou žádost, a dospěl k závěru, že tyto skutečnosti nemohou představovat ospravedlnitelný důvod jeho prodlení s úhradou daně. Do těchto úvah směřují další žalobní body žalobce. Tyto úvahy však byly učiněny jen pro případ, že by neobstál hlavní důvod pro zamítnutí žaloby, spočívající v povaze zdrojového jednání. Tento hlavní důvod však není nijak rozporován a platí. Za dané situace je zcela lhostejné, co je obsahem oněch úvah učiněných *in eventum*, neboť i kdyby byly naprosto zcestné, nemohly by mít vliv na závěr o nemožnosti vyhovět žalobcově žádosti, a tedy na výroky napadených rozhodnutí. Soud se jimi proto neměl důvod věcně zabývat.
12. Ze shora uvedených těchto důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. pro nedůvodnost zamítl.

Náklady řízení

13. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Ostravě dne 4. června 2026

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu